

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

	<p>IPHMI Literature Review Огляд літератури «IPHMI»</p>	
<p>Keeping You Up to Date with Current EMS Literature and Studies</p>	<p>Тримати вас в курсі поточного література EMS і досліджень</p>	
<p>V.1.4</p>	<p>Ч. 1.4</p>	
<p>1. Needle Thoracostomy: Does Changing Needle Length and Location Change Patient Outcome? Weichenthal LA, Owen S, Stroh G, Ramos J. Prehosp Disaster Med 2018;33:237-244.</p>	<p>Голка Thoracostomy: Лі зміна довжини голки і зміни розташування пацієнта результат? Вейхенталь Ла, Оуен С, Строх Г, Рамос Ж. Prehosp Катастрофа Med 2018; 33:237-244.</p>	
<p>2. Morbidity and Mortality Associated with Prehospital "Lift-assist" Calls. Leggatt L, Van Aarsen K, Columbus M, Et al. Prehosp Emerg Care 2017;21:556-562.</p>	<p>Захворюваність і смертність, пов'язані з Prehospital "Ліфт-Assist" дзвінки. Легатт, Ван Аарсен К, М. Колумбус, та ін. Prehosp Emerg Догляд 2017; 21:556-562.</p>	
<p>3. Paramedics as a New Resource for Women Experiencing Intimate Partner Violence. Sawyer S, Coles J, Williams A, Williams B. J Interpersonal Violence 2018</p>	<p>Фельдшерів як новий ресурс для жінок, які відчувають інтимне насильство партнера. Сойер С, Кольєс Ж, Вільямс А, Вільямс В. J Міжособистісне насильство 2018</p>	
<p>4. Undertriage of Firearm-Related Injuries in a Major Metropolitan Area. Lale A, Krajewski A, and Friedman LS. JAMA Surg. 2017 May 1;152(5):467-474</p>	<p>Недостатня кількість вогнепальної зброї, пов'язаних з травмами у великих столичних районах. Lale Муніципалітет Krajewski І Фрідман. JAMA Surg. 2017 травня 1; 152 (5): 467-474</p>	
<p>1. Needle Thoracostomy: Does Changing Needle Length and Location Change Patient Outcome? Weichenthal LA, Owen S, Stroh G, Ramos J. Prehosp Disaster Med 2018;33:237-244.</p>	<p>Голка Thoracostomy: Лі зміна довжини голки і зміни розташування пацієнта результат? Вейхенталь Ла, Оуен С, Строх Г, Рамос Ж. Prehosp Катастрофа Med 2018; 33:237-244.</p>	
<p>Needle thoracostomy (NT) for suspected tension pneumothorax is commonly performed in the prehospital setting. This pre- and post- observational study examines whether the location (mid-clavicular line vs. mid-axillary line), length and diameter of catheter as well as the timing of the NT resulted in increased survival.</p>	<p>Голка thoracostomy (NT) для запідозрених пневмогрудної напруги зазвичай виконуються в передлікарняній обстановці. Це перед-і післяпостережного дослідження розглядає, чи є місце (MID-claviicular лінії проти середини оськовий лінії), довжина і діаметр катетера, а також терміни NT призвели до збільшення виживаності.</p>	

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>The study was conducted in a central California EMS system. Over the study period three-hundred and five (305) trauma patients were treated with NT per local protocols. The “before” group was comprised of one hundred sixty nine (169) patients who underwent NT in the mid-clavicular line (MCL) group with a 14 gauge IV catheter that was at least 5.0 cm in length. The second or “after” group consisted of one-hundred thirty six (136) patients that were decompressed using a 10G IV catheter that was at least 9.5 CM long in the 5th intercostal space in the mid-axillary Line (MAL). It is important to note that the group one patients were decompressed only after initial “stabilization” on the scene and after placement into the transporting vehicle whereas the group 2 patients were decompressed on scene while the initial stabilization was being performed. The mortality of patients in both groups was 79%. This death rate is somewhat higher than other studies, but it is important to note that almost two thirds (59%) of those patients enrolled in the study presented in traumatic cardiac arrest. The study also enrolled both blunt and penetrating trauma patients. The patients in the MAL had a lower ISS and as noted by the authors NT was performed more often post training on the MAL approach. Positive outcome was more likely in patients who had a lower ISS and who had an improvement in clinical status after NT was accomplished. No complications were identified in either group as a direct result of NT.</p>	<p>Дослідження проводилося в центральній системі Каліфорнії EMS. Протягом навчального періоду 305 (305) травми пацієнта отримували NT на місцеві протоколи. Група "до" була складалася з 169 (169) пацієнти, які зазнали NT в середині clausicular Line (MCL) групи з 14 калібрувальних IV катетер, який був щонайменше 5,0 см в довжину. Другий або "після" Група складалася з 136 (136) пацієнтів, які були розпачані за допомогою 10G IV катетера, який був щонайменше 9,5 см довжиною в 5^й міжкоковий простір в середині оськового лінії (МАЛ.). Важливо відзначити, що група одного пацієнта були деспресовані тільки після початкової "стабілізації" на сцені і після розміщення в транспортному засобі, в той час як група 2 пацієнти були розтиснуті на сцену, а початкова стабілізація була в даний час Виконані. Смертність пацієнтів в обох групах була 79%. Ця смертність дещо вище, ніж інші дослідження, але важливо відзначити, що майже дві третини (59%) тих пацієнтів, що навчаються в дослідженні, представлені в травматичного серцевої арешту. У дослідженні також вступив як Блант і проникаюче хворих травми. Пацієнти в МАЛ був нижчий МКС і, як відзначив автори NT був проведений більш часто посаду навчання на MAL підхід. Позитивний результат був більш ймовірним у пацієнтів, які мали більш низьку ISS і які були поліпшення клінічного статусу після NT було досягнуто. Ніяких ускладнень були виявлені в будь-якій групі як прямий результат NT.</p>
<p>The results of this study are somewhat surprising given that three NT variables were changed, each of which would be expected to improve trauma patient outcome, specifically longer catheter, choice of NT site, and timing of insertion. Prior studies have shown that shorter catheters and needle placement in the 2nd ICS fail to enter the thoracic cavity as much as 60% of the time. In addition, performance of the procedure earlier in the management process would be expected to improve the potential survival. Despite making these changes in management in the group 2 patients, outcome in both groups was the same. Unfortunately, no information about prehospital times or the specific time from arrival of responders to NT was provided. Not surprising is that survival was better in those patients who had a lower ISS (less severe injuries) and in those patients who had a positive clinical response to the decompression. This paper provides us little new</p>	<p>Результати цього дослідження є дещо дивним, враховуючи, що три NT змінні були змінені, кожен з яких буде очікувати, щоб поліпшити результат травм пацієнт, зокрема, більше катетер, вибір NT сайт, і терміни вставки. Попередні дослідження показали, що коротші Катетери та розташування голок у 2nd ICS не потрапляють до грудної порожнини цілих 60% часу. Крім того, виконання процедури, що раніше в процесі управління будуть чекати, щоб поліпшити потенційний виживання. Незважаючи на те, що ці зміни в управлінні в групі 2 пацієнти, результат в обох групах було однаковим. На жаль, немає інформації про догоспітальної рази або конкретний час від приїзду відповідачів на NT було надано. Не дивно, що виживання було краще в тих пацієнтів, які мали більш низькі ISS (менш серйозні травми) і в тих пацієнтів, які мали</p>

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>information to better guide our prehospital trauma patient management.</p>	<p>позитивний клінічний відповідь на Декомпресії. Ця стаття дає нам мало нової інформації, щоб краще керівництво нашої prehospital травми пацієнта управління.</p>
<p>2. Morbidity and Mortality Associated with Prehospital "Lift-assist" Calls. Leggatt L, Van Aarsen K, Columbus M, Et al. Prehosp Emerg Care 2017;21:556-562.</p>	<p>Захворюваність і смертність, пов'язані з Prehospital "Ліфт-Assist" дзвінки. Легатт, Ван Аарсен К, М. Колумбус, та ін. Prehosp Emerg Догляд 2017; 21:556-562.</p>
<p>Every day, EMS professionals respond to calls for individuals requiring assistance with mobilization. Many of these calls do not result in treatment or transportation to a hospital. The requesting individual is simply lifted or assisted up to a more mobile position. These calls are often referred to, and coded as, a "lift assist". It is possible the need for this sort of assistance may represent a sentinel event for covert disease processes, such as infection, or representative of the individual's decline in functional mobility. The challenge for EMS providers is to determine the specific nature or cause for the individual's inability to mobilize themselves and the need for transport for further evaluation.</p>	<p>Кожен день фахівці EMS реагують на виклики для осіб, які потребують допомоги з мобілізацією. Багато хто з цих дзвінків не призводять до лікування або транспортування в лікарню. Запитування індивідуальних просто підняв або допомагати до більш мобільним становищем. Ці дзвінки часто згадується, і закодовані як, "Ліфт Assist". Цілком можливо, необхідність такої допомоги може представляти собою дозорну подію для таємних процесів хвороби, таких як інфекція, або представник зниження особистості в функціональній мобільності. Завдання для постачальників EMS є визначення конкретної природи або причина нездатність людини мобілізувати себе і необхідність транспортування для подальшої оцінки.</p>
<p>For this paper, the authors looked at all "lift assist" calls from a single EMS agency over a one-year period, 804 of 42,055 (1.9%) EMS calls. Ambulance patient care reports were cross referenced with the local hospital medical records to identify patients that had an Emergency Room visit, admission to the hospital or hospital death within fourteen days of their "lift assist" response.</p>	<p>Для цієї статті, автори дивилися на всі "Ліфт Assist" дзвінки з одного агентства EMS протягом одного року, 804 від 42 055 (1,9%) EMS дзвінки. Швидка допомога по догляду за хворими, були перехресні посилання з місцевими лікарняні записи, щоб визначити пацієнтів, які мають місце для швидкої допомоги, допуск до лікарні або лікарні смерті протягом чотирнадцяти днів їх "Ліфт Assist" відповідь.</p>
<p>Many individuals had multiple "lift assist" responses. The mean age for individuals requesting "lift assist" was 74.8 years. The authors found 169 Emergency Room visits (21%), 93 admissions to the hospital (11.6%) and 9 deaths (1.1%) within fourteen days of the initial "lift assist" request. Of the 93 patients who were admitted to hospitals, 71 (76%) were discharged to nursing homes, retirement homes or assisted</p>	<p>Багато людей були кілька "підняти допомогу" відповідей. Середній вік для осіб, що запитуючої "Ліфт Assist" було 74,8 років. Автори виявили 169 надзвичайних відвідувань (21%), 93 допусків до лікарні (11,6%) і 9 смертей (1,1%) протягом чотирнадцяти днів після початкової "підняти Assist" запит. 3 93 пацієнтів, які були допущені до лікарень, 71 (76%), були виписані</p>

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>living facilities rather than back to their original domicile. Additionally, the authors looked at all reported out of hospital deaths. No “lift assist” patients were identified within this subgroup. The authors identified 113 prehospital patient care records charts (14%) that were missing at least one vital sign, of which, 28 (24.8%) were missing at least one additional vital sign. Forty-four of 160 prehospital charts for diabetic patients (27.5%) had no blood glucose level recorded.</p>	<p>в будинках для людей похилого віку, будинки для виходу на пенсію або допомогу в житлових установах, а не назад до їх первісної прописки. Крім того, автори дивилися на всі повідомили з лікарняних смертей. Ні "Ліфт допомоги" пацієнти були виявлені в рамках цієї підгрупи. Автори визначили 113 документів з догляду за пацієнтом (14%), які пропали безвісти принаймні одного життєво важливого знака, з яких, 28 (24,8%), пропали безвісти щонайменше один додатковий життєво важливий знак. 44 з 160 прегоспітальної діаграми для хворих на цукровий діабет (27,5%) не зафіксовано рівень глюкози в крові.</p>
<p>“Lift assist” calls may be early indicators of conditions that require comprehensive medical evaluation and treatment. In this study, advanced age (elderly population) was found to be an indicator of both an Emergency Room visit and admission to the hospital within fourteen days of a “lift assist” response. The “lift assist” population should be assessed with the same level of care as those who call for specific medical complaints, as the need for a “lift assist” may represent covert pathology or increased risk for future injury. EMS providers should perform a complete history and physical examination looking for underlying pathology and document a full set of vital signs, including blood glucose and temperature when appropriate, for all “lift assist” responses.</p>	<p>"Ліфт Assist" дзвінки можуть бути ранні показники умов, які вимагають комплексної медичної оцінки та лікування. У цьому дослідженні, похилого віку (літнім населенням) було встановлено, що показник як в аварійному залі візиту і допуск до лікарні протягом чотирнадцяти днів "Ліфт Assist" відповідь. "Ліфт Assist" населення повинна бути оцінена з таким же рівнем догляду, як ті, хто закликають до конкретних медичних скарг, як необхідність "підняти допомогу" може представляти собою приховану патологію або підвищений ризик для майбутніх травм. EMS провайдери повинні виконувати повну історію і фізичне обстеження шукає основні патології і документ повний набір життєво важливих ознак, у тому числі глюкози в крові і температури при необхідності, для всіх "Ліфт допомоги" відповідей.</p>
<p>3. Paramedics as a New Resource for Women Experiencing Intimate Partner Violence. Sawyer S, Coles J, Williams A, Williams B. J Interpersonal Violence 2018</p>	<p>Фельдшерів як новий ресурс для жінок, які відчувають інтимне насильство партнера. Сойер С, Кольєс J, Вільямс А, Вільямс В. J Міжособистісне насильство 2018</p>
<p>Intimate Partner Violence (IPV) has an immense impact on women around the world. Paramedics often observe signs of IPV directly within patient homes offering a first glimpse into early</p>	<p>Інтимне насильство партнера (IPV) має величезний вплив на жінок у всьому світі. Фельдшерів часто дотримуються ознак IPV безпосередньо в будинках пацієнта</p>

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>recognition of IPV. Further, victims of IPV often choose not to be transported to emergency departments. Therefore, the cycle of violence continues for these victims. There has been a general lack of IPV education in healthcare settings even while past research has supported a link with IPV education and earlier recognition of IPV victimization, hopefully resulting in increased referral of victims and decreased rates of IPV worldwide. This study is the first evidence-based guideline designed for paramedics in recognizing and referring IPV patients.</p>	<p>пропонуючи перший погляд на раннє визнання IPV. Крім того, жертвами IPV часто вибирають не бути перевезені до надзвичайних відділів. Таким чином, цикл насильства триває для цих жертв. Там був загальний недолік IPV освіти в галузі охорони здоров'я, навіть у той час як минуле дослідження підтримує зв'язок з IPV освіти і раніше визнання IPV віктимізації, сподіваюся, призводить до збільшення направлення жертв і зниження ставок IPV По всьому світу. Це дослідження є першим доказів основі керівного призначена для фельдшерів визнаючи і посилаючись на IPV пацієнтів.</p>
<p>This study describes the development of a comprehensive, consensus-based guideline focused on the paramedic management of IPV patients. The authors utilized the World Health Organization's (WHO) clinical recommendations for health care practitioners in the management of IPV patients as a basis; removing recommendations not appropriate for paramedicine. The authors utilized the Policy Delphi Method to gain consensus from an expert panel in Australia. A total of 42 participants provided consensus on the draft guideline. Health care professionals including paramedics, research experts, service delivery experts and specialty group advocates provided consensus in three rounds. Modifications occurred in all aspects of protocol from each round to the next with the questioning method providing the longest to reach consensus.</p>	<p>Це дослідження описує розвиток всеосяжного, на основі консенсусу керівного зосереджено на фельдшер управління пацієнтів з IPV. Автори використовували Всесвітня організація охорони здоров'я, (ВООЗ) клінічні рекомендації для практиків охорони здоров'я у сфері управління пацієнтами ІПВ в якості основи; видалення рекомендацій, що не відповідають парамедицині. Автори використовували політику Delphi метод для досягнення консенсусу з експертної групи в Австралії. В загальній складності 42 учасники надали консенсус щодо проекту керівного. Фахівців у галузі охорони здоров'я, включаючи фельдшерів, дослідницьких експертів, експертів по доставці послуг і Адвокати групи адвокатів за умови консенсусу в трьох раундах. Зміни відбулися у всіх аспектах протоколу від кожного раунду до наступного за допомогою методу допиту, що забезпечує найдовший для досягнення консенсусу.</p>
<p>Four sections were included in the final guideline: recognize, respond, refer, and record. The first section (recognize) lists indicators of IPV including the recognition of feelings and behaviors associated with mental health disorders such as depression, agitation, withdrawal, suicidal thoughts, self-harm, and drug or alcohol abuse. Additional indicators include unexplained chronic</p>	<p>Чотири розділи були включені в остаточний керівництво: розпізнавати, реагувати, посилатися і записувати. У першому розділі (визнати) перераховані показники IPV включаючи визнання почуттів і поведінки, пов'язаних з психічними розладами охорони здоров'я, таких як депресія, агітація, виведення, суїцидальні думки, самошкода,</p>

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>medical symptoms, physical trauma and sexual violence. Further, an additional indicator focusing on the perpetration of IPV by males, the use of fear or violence as a means of control, was included. .</p>	<p>наркотики або алкоголь зловживання. Додаткові показники включають нез'ясовні хронічні симптоми медицини, фізична травма і сексуальне насильство. Крім того, додатковий індикатор упором на увічнення IPV від чоловіків, використання страху або насильства як засіб контролю, був включений. .</p>
<p>The second section (respond) identified the preferred methods of discussion with IPV patients. A three-step process of discussion was proposed. The first step is to ensure the patient is alert and in a safe, private environment. The patient should feel comfortable and feel there is no imminent physical threat. The second step is to conduct a discussion with the focus being on fear and safety concerns rather than patient behaviors. The discussion should be open, indirect and contain no judgement. Experts stressed the need for skills-based training delivered by expert educators to ensure discussions are sensitive and appropriate.</p>	<p>Другий розділ (відповідь) визначив переважні методи обговорення у пацієнтів з IPV. Запропоновано тріступінчастий процес обговорення. Першим кроком є забезпечення пацієнта оповіщення і в безпечному, приватному середовищі. Пацієнт повинен відчувати себе комфортно і відчувати, що немає неминучої фізичної загрози. Другим кроком є проведення обговорення з акцентом на страху і безпеки, а не поведінка пацієнта. Обговорення має бути відкритим, непрямими і не містять ніякого судження. Експерти підкреслили необхідність навичок на основі навчання, що поставляється експертом педагогів для забезпечення обговорення чутливі і доцільними.</p>
<p>The third section of the guideline (refer) lists local referral agencies that paramedics can recommend to patients verbally and/or via printed materials, to include counseling, police, legal advice, safety planning and emergency accommodation. Finally, the record section indicated appropriate documentation of IPV cases in the patient record, again modified from the WHO's documentation recommendations, to include appropriate documentation of injuries, police presence and the assurance of confidentiality.</p>	<p>Третій розділ керівного (див.) списки місцевих агентств рефералів, що фельдшерів може рекомендувати пацієнтам усно та/або за допомогою друкованих матеріалів, включати консультування, поліція, юридичні консультації, планування безпеки та надзвичайних житла. Нарешті, розділ запису вказав відповідну документацію IPV випадків у хворого запису, знову змінені з документації ВООЗ рекомендацій, включити відповідну документацію травм, присутності поліції і гарантії Конфіденційність.</p>
<p>The limitations of this study include the use of expert consensus rather than empirical evidence as well as the lack of IPV patient involvement. In addition, while the guideline recommends a suitable method of discussing IPV with patients, it cannot ensure that the discussion is sensitive and appropriate.</p>	<p>Обмеження цього дослідження включають в себе використання експертних консенсусу, а не емпіричних доказів, а також відсутність участі в пацієнтів IPV. Крім того, в той час як керівництво рекомендує відповідний метод обговорення IPV з пацієнтами, вона не може гарантувати, що дискусія чутлива і доцільними.</p>

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>The recommendations from this study represent the first comprehensive, consensus-based guideline for paramedics (and in fact all responding medical personnel) in responding to IPV patients in the prehospital setting. Paramedics can play a crucial role in the recognition and referral of IPV resulting in increased referral rates for IPV victims and the potential prevention of further abuse. While paramedics routinely interact with victims of IPV and provide expert medical care and transportation to the Emergency Department, they are rarely prepared to provide pathways to referral services and instead rely on emergency department staff to intervene on the patient’s behalf. While this interaction in the Emergency Department provides the patient with needed resources, it does not address the needs of the patient that is not transported. The recommendations from this study provide an outline for others to follow in the development of a treatment plan for those victims of IPV who are not transported. Further research is needed to determine if early intervention by paramedics provides the desired outcome of decreasing IPV.</p>	<p>Рекомендації з цього дослідження являють собою перший всеосяжний, на основі консенсусу керівного фельдшерів (і фактично всі відповідаючи медичним персоналом) у відповідь на IPV пацієнтів в prehospital обстановці. Фельдшерів можуть відігравати вирішальну роль у визнанні та передачі IPV в результаті підвищення швидкості передачі для жертв IPV і потенційної профілактики подальшого зловживання. Хоча фельдшерів регулярно взаємодіяти з жертвами IPV і надати експерту медичну допомогу та транспортування в приймальне відділення, вони рідко готові надати шляхи для направлення послуг і замість цього покладатися на відділення невідкладної допомоги для втручання від імені пацієнта. Хоча така взаємодія в приймальному відділенні забезпечує пацієнту необхідні ресурси, він не відповідно до потреб пацієнта, який не транспортується. Рекомендації з цього дослідження забезпечують план для інших, щоб слідувати в розробці плану лікування для тих жертв IPV, які не перевозяться. Подальші дослідження необхідні для визначення, якщо Ранне втручання фельдшерів забезпечує бажаний результат зменшення IPV.</p>
<p>4. Undertriage of Firearm-Related Injuries in a Major Metropolitan Area. Lale A, Krajewski A, and Friedman LS. JAMA Surg. 2017 May 1;152(5):467-474</p>	<p>Недостатня кількість вогнепальної зброї, пов'язаних з травмами у великих столичних районі. Lale Муніципалітет Krajewski I Фрідман. JAMA Surg. 2017 травня 1; 152 (5): 467-474</p>
<p>Prehospital trauma triage criteria are designed to ensure that any critically injured patient or any patient who may potentially have serious injuries is transported to a trauma center. Multiple studies have shown a survival benefit for patients treated at a trauma center over a non-trauma center. The Centers for Disease Control and Prevention (CDC) publish the “Guidelines for Field Triage of Injured</p>	<p>Prehospital травми сортування критеріїй призначені для забезпечення того, щоб будь-який критичний травмований пацієнт або будь-який пацієнт, який потенційно може мати серйозні травми транспортується в травматологічний центр. Кілька досліджень показали, виживаності пацієнтів, які отримували лікування в травмі центр над не-</p>

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>Patients” which specify which patients should be preferentially transported to a trauma center. Anatomic criteria requiring trauma center transport include penetrating trauma proximal to the knee or elbow.</p>	<p>травматологічний центр. Центри з контролю та профілактики захворювань (CDC) опублікувати "керівні принципи для польових Тriage поранених пацієнтів", які вказують, які пацієнти повинні бути переважно транспортуються в травній центр. Анатомічні критерії, що вимагають травми центр транспорту включають проникаюче травма проксимальніше коліна або ліктя.</p>
<p>This is a five year retrospective study reviewing patients in Cook County, Illinois (city of Chicago) who sustained a firearm-related injury. The authors specifically looked at patients who were undertriaged, meaning they met trauma triage criteria for transport to a trauma center but were instead transported to a non-trauma center. Their study population also included those patients who were transferred to a trauma center after receiving the initial care at a non-trauma center.</p>	<p>Це п'ятирічний дослідження ретроспективний огляд пацієнти в окрузі Кука, Іллінойс (місто Чикаго), який стійкий вогнепальної зброї, пов'язаної травми. Автори спеціально дивилися на пацієнтів, які були undertriaged, тобто вони зустрілися з травмою сортування критерії для транспортування в травній центр, але замість цього були перевезені до нетравматичних центру. Їх дослідження населення також включені ті пацієнти, які були передані в травній центр після отримання початкового догляду в нетравному центрі.</p>
<p>During the five-year period 9,886 firearm-related injuries occurred in Cook County. There were 2842 patients (28.7%) who received care at a non-trauma center and 7044 patients (71.3%) who received care at a trauma center. Those who were treated at a non-trauma center were less severely injured although 884 (31.1%) did meet the anatomic criteria for transport to a trauma center. Of the 4934 Cook County residents who met anatomic triage criteria, approximately 1 in 6 were treated at a non-trauma center. The South and West areas of Cook County are the areas most likely to have patients treated at a non-trauma center. For those familiar with the geographic distribution of trauma centers in Chicago, there was no trauma center in the southern portion of the city in 2009-2013 when this article was researched. The authors note that patients treated at non-trauma centers were less likely to die than patients treated at a trauma center. This is due to trauma centers treating a much more severely injured cohort of patients with a higher</p>	<p>Протягом п'ятирічного періоду 9 886 вогнепальна зброя травм стався в окрузі Кука. Існували 2842 пацієнтів (28,7%), які отримали допомогу в нетравній центр і 7044 пацієнтів (71,3%), які отримали допомогу в травматологічний центр. Ті, хто лікував у нетравматологічний центр були менш жорстоко поранені, хоча 884 (31,1%), не відповідали анатомічних критеріїв для транспортування в травній центр. З 4934 округу Кука жителі, які зустрілися анатомічні критерії сортування, приблизно 1 в 6 були оброблені в нетравматичних центр. Південь і захід районів округу Кука є Областях швидше за все, мають пацієнтів, які обробляються в нетравматичних центр. Для тих, хто знайомий з географічним розподілом травматологічних центрів в Чикаго, не було травмою центру в південній частині міста в 2009-2013, коли ця стаття була досліджена. Автори відзначають, що пацієнти, які звертаються до нетравматичних центрів, мали менше шансів</p>

International Prehospital Medicine Institute
Міжнародний інститут долікарняної медицини

<p>risk of death. A key finding of the study is that fewer patients died during the first 24 hours at a trauma center compared to a non-trauma center.</p>	<p>померти, ніж пацієнти, які отримували лікування в травматологічний центр. Це пов'язано з травматичних центрів лікування набагато більш серйозно поранені когорта пацієнтів з підвищеним ризиком смерті. Ключовим знахідкам дослідження є те, що менше пацієнтів загинули протягом перших 24 годин у травній центр в порівнянні з нетравматичних центр.</p>
<p>This study had surprising results. It demonstrated that undertriage of trauma patients occurs even in a major, developed, urban trauma system. Reasons for this are unknown but are likely due to a combination of EMS mistriage and a portion of patients being transported to the wrong hospital by private vehicle prior to EMS arrival on scene. Additionally distance to the nearest trauma center could play a factor, particularly in Chicago where there was no trauma center in the South side of town at the time of this study. The study demonstrates the need for continual quality improvement and self-assessment among all trauma systems.</p>	<p>Це дослідження було дивним результатом. Він продемонстрував, що undertriage травми пацієнти відбувається навіть у великих, розвинених, міські травми системи. Причин для цього невідомі, але, ймовірно, пов'язано з комбінацією EMS mistriage і частина пацієнтів, які транспортуються в неправильному лікарню приватним транспортним засобом до прибуття EMS на сцену. Крім того, відстань до найближчої травми центр може зіграти фактор, особливо в Чикаго, де не було травми центру в південній частині міста під час цього дослідження. Дослідження демонструє необхідність безперервного поліпшення якості і самооцінки серед всіх травм систем.</p>